

**DE EERSTE HERVORMDE
KERK IN ALBLASSERDAM**

TERUG IN DE TIJD

**DE Z VAN
ZEGEN**

ABC UIT DE BIJBEL

**JEZUS,
WAAROM?**

UITGELICHT

sprknd.

kerkmagazine Protestantse Gemeente

Alblasserdam

20 + 24

#45 JANUARI 2024

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

Ik ben dankbaar dat ik wethouder mag zijn'

TEKST: MARK DEN BOER

MARGREET DE DEUGD WERKTE 33 JAAR IN HET ONDERWIJS EN WAS DAARNAAST LID VAN DE KERKENRAAD EN DE GEMEENTERAAD. SINDS 2022 IS ZIJ EEN VAN DE VIER ALBLASSERDAMSE WETHOUDERS.

Ik kom uit een onderwijsfamilie. Het was een bewuste keuze om de Pedagogische Academie te gaan doen. Werken in het onderwijs vind ik betekenisvol en hoopvol. Je legt de basis voor de ontwikkeling van een nieuwe generatie. Het allermooiste is om kinderen te leren lezen en hen een venster op de wereld mee te geven. Na 25 jaar werken in het onderwijs heb ik een sabbatical genomen om te ontdekken wat ik nog meer zou willen. Toen ben ik me gaan oriënteren op de politiek. Na een jaar ben ik directeur van twee basisscholen geworden, dat combineerde ik met het lidmaatschap van de gemeenteraad.

Ik ben ook acht jaar pastoraal ouderling geweest in de Ontmoetingskerk. Het kwam op mijn pad en ik zei snel ja. Als lid van de kerkenraad ben je heel betrokken bij alles, je leert veel mensen kennen. Het pastorale werk deed ik graag, het was een verrijking voor mijn geloofsleven. Maar soms was het ook pittig, bijvoorbeeld als er spanningen in de gemeente waren. De overeenkomst tussen het besturen van een kerkelijke gemeente en een burgerlijke gemeente is dat je altijd eerst naar het algemeen belang van de hele groep kijkt, dat gaat boven de individuele belangen. En in beide functies neem je een bepaalde verantwoordelijkheid. Het verschil is dat ik de kerkenraad

naast mijn werk deed, het wethouderschap is mijn werk. Wethouder ben je op elk moment van de dag. Ook op zondag word ik wel eens aangesproken over iets wat in Alblasterdam speelt, maar dat vind ik niet erg. Het is iets dat bij het ambt van wethouder hoort.

Als wethouder heb ik het sociaal domein, onderwijs en cultuur in mijn portefeuille. Het mooie is dat dit heel breed is. Zo houd ik me bezig met onder andere de Wmo, armoede, jeugdhulp en preventie. Ik wil graag kunnen verbinden. Het dorp is enorm rijk op sociaal gebied. Er zijn veel maatschappelijke initiatieven, maar niet iedereen weet dat altijd van elkaar. Omdat ik als wethouder het overzicht heb, kan ik mensen, groepen en initiatieven aan elkaar verbinden. Het wethouderschap is behoorlijk intensief, maar ik kan er gelukkig nog een leven naast hebben. Er is nog tijd voor mantelzorg, zingen en vriendinnen. Ik vind het eervol en ik ben dankbaar dat ik wethouder mag zijn.'

FOTO: MARK DEN BOER

Margreet de Deugd

(1964) is lid van wijk-gemeente De Brug en woonde onder andere in Apeldoorn, een kibboets in Israël en lange tijd in Katwijk. Na haar huwelijk met Huug de Deugd in 2007 streek zij in Alblas-serdam neer. Margreet deed een opleiding aan de Pedagogische Academie en studeerde later Peda-gogische Wetenschappen. Ze was leerkracht (spe-ciaal) basisonderwijs, lerarenopleider op een hogeschool en directeur. Sinds 2022 is zij wet-houder in Alblaserdam namens het CDA.

‘Laat die goue draad van Syn genade jou deurvleg’ *

TEKST: JOKE VEERMAN

OP HET TAFELTJE IN ZIJN KEUKEN LIGT EEN KLEEDJE MET ALLERLEI SPREUKEN. ‘MIJN ZOON KWAM BIJ EEN WEGRESTAURANT, DAAR LAGEN ZULKE KLEEDJES.’ GOEDE WOORDEN VOOR HET DAGELIJKS LEVEN. BIJ ADRIAAN HAGENDIJK LIGGEN ZE OP TAFEL, ÉN HIJ LEEST ZE TWEEMAAL DAAGS IN ZIJN AFRIKAANSE BIJBEL. IN ZIJN TWEEDE MOEDERTAAL.

Dat meneer Hagendijk dagelijks in zijn bijbel zou lezen en met vreugde kerkdiensten bezoeken, tweemaal per zondag – wie had dat gedacht. Toen vader Hagendijk naar de dominee in IJsselmonde ging om de doop voor zijn zoon aan te vragen, klonk er geen volmondig ‘ja’. De moeder van Adriaan was rooms katholiek opgegroeid, en tja... vader wilde geen ingewikkelde toestanden, er kwam geen vervolgesprek. Een paar jaren later ging oudste zoon Hagendijk naar de openbare lagere school.

‘Ik kijk terug op een plezierige jeugd, ook al ben ik als kleine jongen ernstig ziek geweest – TBC. Mijn moeder zat dagen en nachten

bij me. Het is een wonder dat ik het heb overleefd in die zorgelijke tijd. Vader was werkloos en nam deel aan de werkverschaffing. Door de cursus autogeen lassen die hij volgde, kon hij voor mij een fiets maken van het frame van een damesrijwiel. Gevonden bij het afval. Zo had ik als vijfjarige al een eigen fiets!’ lacht de heer Hagendijk. ‘Jarenlang trok ik op met drie goede vrienden. Zij gingen naar de kerk, wij niet. Ze moedigden me aan mee te gaan, en dat deed ik toen ik een jaar of 11, 12 was. Langzaamaan kreeg ik meer belangstelling voor het geloof. Wat ook hielp, was dat er bij de boer bij wie ik de laatste oorlogsjaren mocht mee-eten, uit de Bijbel werd gelezen en werd gebeden. Dat bidden wilde ik ook

leren. Ik kreeg een psalmboekje van mijn grootmoeder. Het Onze Vader stond daar ook in.’

Emigreren

Na de oorlog wist Adriaan zeker dat hij niet in Nederland wilde blijven. Enkele ooms en tantes hadden hun toekomst in Amerika gevonden. Hun verhalen spraken tot zijn verbeelding, emigreren leek hem ook wel wat. ‘Mijn ouders waren er beducht voor dat hun gezin uit elkaar zou vallen. Ze gingen informeren naar de mogelijkheden. Voor emigratie was mijn vader eigenlijk te oud, maar in Zuid-Afrika zochten dringend naar werkers in de metaalindustrie. Hij mocht drie maanden op proef overkomen. Dat deed hij.’ Die drie maanden duurden lang, vooral toen er vanuit Afrika geen post van vader kwam... Uiteindelijk belandde de langverwachte brief bij een oom. ‘Mijn vader had zijn brief dichtgeplakt en onderweg naar zijn werk haastig gepost. Zonder adres erop! Op het postkantoor had men ‘m

geopend, gelezen en naar Den Haag gestuurd. Daar was gezocht op de achternaam en zo vond men mijn oom.' Vader Hagendijk deed zijn werk naar wens, zijn gezin mocht in 1952 overkomen. Dat was heel wat voor de familie. En in het bijzonder voor Adriaan, die inmiddels een vaste vriendin en gezamenlijke toekomstplannen had. Hij had haar, een Alblasserdamse, ontmoet bij Oranjefeesten in Ridderkerk.

Na een tijdje reisde Adriaan terug om te trouwen. Hij deed belijdeniscatechisatie bij ds. Trouw. Het gedachtenisdocument dat hij bij belijdenis en doop ontving, reisde mee naar Zuid-Afrika - en vele jaren later terug. Het hangt nog steeds in zijn slaapkamer. Adriaan en zijn bruid trouwden en woonden in bij haar ouders aan de Fop Smitstraat. Hun eerste kindje werd in Alblasserdam geboren. Deze dochter leerde lopen aan boord van het schip waarmee het gezinnetje naar Zuid-Afrika voer. Later kreeg ze een broertje. Net als zijn vader werkte Adriaan in de staalindustrie. Eerst

aan de draaibank, later constructiewerk en uiteindelijk op kantoor, werkvoorbereiding. Naast zijn werk zette hij zich in voor de kerk. Hij maakte deel uit van de kerkenraad, deed zondagsschoolwerk en gaf catechisatie. Ook zijn ouders kregen goede contacten binnen de kerk. Adriaans vader deed belijdenis. In 1969 vond Adriaan een andere werkkring. Bij het afscheid van de zondagsschool van de Ned. Herv. Gemeente Vanderbijlpark-Oost kreeg hij een Bijbel, zoals kinderen dat vroeger meemaakten. *'Ons wil u bedank vir u broederlike samenwerking en belangstelling. Ons sal u mis by ons samekomstes en tydens die lofsange,'* stond voorin geschreven.

Dankbaar mens

Na zijn pensionering ging meneer Hagendijk aan de slag bij zijn zoon op de proefboerderij van de universiteit van Bloemfontein. Er kwamen mooie jaren in een zelfgebouwde woning aan zee. Helaas werd mevrouw Hagendijk invalide. Zij kreeg steeds meer verzorging nodig, onbetaalbaar daar. Het echtpaar besloot naar Nederland terug te gaan. Ze vonden in 2002 woonruimte. 'We moesten weer Nederlands leren spreken,' herinnert Adriaan zich. 'En nu is het vrij stil in huis,' stelt Adriaan Hagendijk vast. 'Inleveren. Je moet je aanpassen. Het lopen gaat niet best meer. Fietsen kan ik nog. Bijzonder dat ik als oudste van ons gezin nog in leven ben, als enige. Lang reisde ik jaarlijks naar mijn tweede vaderland.

Een hele zit, 10 ½ uur, om de familie en alle goede vrienden weer te zien. Wekelijks heb ik contact met mijn zoon, onze dochter leeft helaas niet meer. Er zijn veel goede herinneringen aan wat we hebben gezien en beleefd. Ik ben een dankbaar mens. Voor alle hulp van neven, nichten en kennissen. Voor het leven in het algemeen! Weet je, als de goede Herder niet voor ons zorgt, komen we niet ver..'

* Laat de gouden draad van Zijn

Adrianus Jan Hagendijk

(1930, IJsselmonde). Oudste van vier kinderen, die veel in leeftijd scheelden. In 1952 emigreerde het gezin naar Zuid-Afrika. In 2001 kwamen Adriaan en zijn vrouw terug naar Alblasserdam. Zij overleed in 2008.

De eerste hervormde kerk *in Alblasserdam*

TEKST: GEERT OUWENEEL

NU HET 'ABC UIT DE BIJBEL' ZIJN EINDE NADERT (WANT DE LETTERS ZIJN OP), WORDT HET TIJD VOOR EEN NIEUWE RUBRIEK: 'TERUG IN DE TIJD.' VOOR DIE RUBRIEK DUIKEN WE DE ARCHIEVEN IN, OF BETER GEZEGD: GEERT OUWENEEL DOET DAT VOOR ONS. HIJ WEEET ALLES VAN DE ALBLASSERDAMSE KERKGESCHIEDENIS EN ZAL IN DIT NUMMER EN DE KOMENDE NUMMERS DE MOOISTE VERHALEN UIT DE GESCHIEDENIS MET ONS DELEN. VANDAAG HET EERSTE DEEL: OVER DE STICHTING VAN DE HERVORMDE KERK IN ALBLASSERDAM.

De Hervormde Kerk van Alblasserdam is eigenlijk de oerkerk van alle protestantse kerken hier ter plaatse. Wanneer is die kerk gesticht? Het kerkzegel van de Hervormde Gemeente van Alblasserdam heeft het jaartal 1585. Dat zou het stichtingsjaar zijn. Dit kerkzegel is pas in 1907 bedacht op initiatief van de toenmalige predikant, ds. H.J. Heineman. Er werd onderzoek gedaan naar het stichtingsjaar, maar men kwam toch verkeerd uit, want de kerk moet als stichtingsdatum eigenlijk 10 december 1583 aanhouden. Op die datum gaven de Staten van Holland toestemming om in Alblasserdam, gecombineerd

met Oud-Alblas, een protestantse gemeente te beginnen.

Eerste predikant

Het duurde nog tot april 1584 voor de eerste predikant hier kwam, Johannes Blocquius. Hij bleef tot augustus 1585 en werd opgevolgd door Petrus Costerus, een uitgeweken predikant uit de omgeving van Gent (het was Tachtigjarige Oorlog). Deze Costerus zou hier 42 jaar het ambt bedienen en heeft een daardoor stevige calvinistische basis onder de kerk kunnen leggen. Het was tobben in het begin, want lang niet alle inwoners waren aanhanger van de reformatie. Ook leek het er niet echt

op dat men zelf duidelijk gekozen had voor een nieuwe protestantse kerk. Het initiatief tot stichting van een nieuwe gemeente ging uit van de Classis Dordrecht en niet van de Alblasserdammers. Alblasserdam had nog helemaal geen zitting in de Classis. Nog in 1581 stond er bij de Rijzewaal een 'vrouwenhuiskens', een kapelletje gewijd aan Maria. Als de sfeer in dat jaar al anti-rooms geweest zou zijn, had dat gebouwtje er al lang niet meer gestaan.

Johannes Blocquius kwam uit Vlaanderen. Hij wordt vermeld in het Antwerpse martelarenboek. Hij trouwde met een non uit het Zwartzusterklooster te Lier. Zijn levenswandel liet, zoals later zou blijken in andere gemeenten (Klundert, 's-Gravendeel en Fijnaart), veel te wensen over. Hij had een drankprobleem en een slecht huwelijk. Uiteindelijk heeft de Classis hem uit zijn ambt gezet. Of hij zich in Alblasserdam ook heeft misdragen is niet bekend, maar door zijn snelle

KERKDIENT IN DE 16E EEUW VAN SCHILDER PIETER DE BLOOT (1601-1658)

vertrek is ons dorp zeker veel ellende bespaard gebleven.

Moeilijk werken

Blocquius kon hier ook weinig beginnen. Hij moest twee dorpen bedienen, Oud-Alblas en Alblasserdam. In Alblasserdam had hij geen kerkgebouw (dat was in 1575 afgebrand), kreeg hij geen hoorders en werd hij met schandelijke en lelijke woorden bejegend. Hij slaagde er wel in een kerkenraad te formeren, maar tot een echt gemeentelven kwam het niet. Zo klaagde hij na een jaar vergeefs geprobeerd te

hebben er iets van te maken in april 1585 in de Classicale vergadering dat hij in zo'n gemeente niet kon werken. De Classis adviseerde hem om desondanks vol te houden, maar hij vertrok toch zo snel mogelijk. Het was dan ook moeilijk werken hier in het dorp. In 1575 was de kerk afgebrand en het zou nog tot 1612 duren eer er weer van een kerkgebouw sprake was. De mensen waren door watersnoden (vier keer tussen 1570 en 1580) zeer verarmd en konden net het hoofd boven water houden, laat staan een nieuwe kerk bouwen.

Petrus Costerus had meer succes. Hij had wel zijn moeilijkheden, maar bleef in ieder geval. Een probleem was ook dat Alblasserdam toen geen eigen pastorie had. De predikant moest zelf voor een woning zorgen. Costerus heeft zich een paar in de Classis beklagd over zijn financiële problemen: een groot gezin (zijn sware huys-houdinge), de bediening van twee dorpen en het ontbreken van een pastorie. Toch, ondanks alle tegenslagen bleef die kerk bestaan. Tot op heden!

Terugblik

Er is in het afgelopen jaar veel gebeurd. In de wereld, in ons land, maar ook in de gemeente. Op wereldniveau hebben we te maken met de oorlog die nog steeds gaande is in Oekraïne, maar ook denken we aan de oorlog die er verleden jaar begonnen is in het Midden-Oosten. Om maar niet te spreken van alle andere brandhaarden die er zijn. Ook in ons land is er veel gebeurd. Verkiezingen die er waren en de vraag welk kabinet we zullen krijgen. Maar niet alleen om ons heen is er veel gebeurd, ook in de gemeente passeerde er heel wat. Voor- en tegenspoed, verdriet en vreugde, het wisselde elkaar voortdurend af. Gelukkig mogen we weten dat in dit alles, wat er ver weg gebeurt, maar ook heel dichtbij, God Dezelfde blijft. Hij regeert en Hem loopt niets uit de hand. Zo mogen we ook de toekomst in kijken.

Overleden

28 november, verleden jaar, overleed op de leeftijd van 89 jaar **Roelof Willem Verheij**. Hij verbleef de laatste paar jaren van zijn leven in de Alblashof. Zijn vrouw heeft hem daar trouw

bezocht. Zij moet haar leven nu zonder haar man voortzetten. Gelukkig mag ze weten van de nabijheid van de Heere. De dienst van Woord en gebed vanwege het overlijden van Roel is geleid door ds. Nijdam. Bij deze predikant had broeder Verheij heel wat jaren in de kerkenraad gezeten. In deze dienst stond het begin van Psalm 91 centraal waar de dichter zijn vertrouwen uitspreekt dat de Allerhoogste voor hem een Schuilplaats wil zijn. Dat had Roel ook ervaren in een moeilijke situatie in zijn leven. Maar deze Schuilplaats mag er ook zijn voor zijn vrouw, de kinderen en (achter)kleinkinderen.

Kerkenraad

Zoals bekend ontstonden er in de kerkenraad 10 vacatures. Gelukkig weten we, althans op het moment van schrijven nu (18/12/2023) dat er zes vacatures vervuld mogen worden. Broeder Mark van Vliet mag de vacature van broeder Matthijs van den Berg vervullen en wordt de jeugddiaken in plaats van Paul van der Hek, die in de kerkenraad blijft. Broeder Robert van Dalen, die tot voor kort pastoraal ouderling was, gaat verder als ouderling-kerkrentmeester in de vacature van broeder Hans Boom. Broeder Elbert Post mag als jeugdouderling de vacature vervullen die broeder John Sprong maakt. In de vacature van broeder Robert van Dalen mag broeder Mi-

chaël Boon verder gaan. Broeder André van Waveren gaat de vacature die broeder Peter Verloop maakt vervullen. Hij zal ook de tweede scribe worden. In de vacature van broeder Kees Vogel komt zijn schoonzoon Paul de Goffau als ouderling. We hopen natuurlijk dat de andere 4 vacatures ook vervuld mogen worden. Het zou een zegen zijn als er zondag 14 januari 10 broeders bevestigd mogen worden naast degenen die herbevestigd zullen worden. We zijn dankbaar voor de inzet van hen die afscheid nemen en wensen de nieuwe broeders sterkte en wijsheid toe in het vervullen van hun ambt. Laat het tot zegen voor de gemeente mogen zijn.

Vooruitblik

Een nieuw jaar is begonnen. Een schrikkeljaar. Het zal ook wel weer een jaar worden waar we zullen opschrikken van verschrikkelijke dingen die kunnen gebeuren. Maar het is ook een jaar des Heeren. Anno domini 2024. Dat betekent dat God ook in dit jaar meegaat en ons leven en deze wereld leidt. In dat vertrouwen mogen we het jaar beleven. Voor mijzelf is het een apart jaar. Het is het laatste kalenderjaar van mijn ambtelijke werk hier in de gemeente. Tevens ook het laatste jaar dat ik in de volle dienst van het werk in de kerk mijn arbeid mag verrichten. Volgend jaar februari hoop ik met pensioen te gaan. Apart om daar naar-

toe te leven. We hopen op een
gezegend jaar met elkaar rond-
om het Woord, op de kansel en
daaromheen. Onder jongeren en
ouderen. De Heere geve zegen en
genade.

*Met een groet in verbondenheid,
Ds. R. W. van Mourik*

*“ We hopen op een
gezegend jaar met elkaar*

2024

Voor jullie ligt het eerste nummer van het jaar 2024. Met elkaar zijn we aangekomen in dit nieuwe jaar. Allereerst wens ik alle lezers graag een zegenrijk jaar toe. Een jaar onder een open hemel. Dat is niet vanzelfsprekend en al helemaal niet verdiend. Het behoort niet tot onze mogelijkheden om dat als het ware te regelen; nee, het is een geschenk. Net als in het gewone leven kun je geschenken alleen ontvangen. Via de Bijbel worden we wel opgeroepen erom te vragen. We leren onze kinderen aan: wie vragen, worden overgeslagen. Bij God is het gelukkig anders. Jezus zegt: Wie klopt, die zal worden opengedaan.

De profeet Jesaja legt ons in hoofdstuk 64 van zijn boek het gebed op de lippen: *och, dat U de hemel zou scheuren en dat U neerkwam* (vers 1). Dat gebed mag dit jaar het onze zijn. Scheur de hemel open. Terugkijkend op het kerstfeest weten we trouwens dat het gebeurd is. Wie leeft met het Kind van kerst weet dat hij of zij nooit meer voor een gesloten deur zal staan. Jezus baande voor ons de weg.

Kerkenraad

Als gemeente zijn we verrast door een forse groep nieuwe kerkenraadsleden. Geweldig gaaf dat er zo veel en zo snel 'ja' werd gezegd. Bijzonder dat de verkiezingen zo soepel verlopen zijn. Aan het begin van het proces zijn we bij elkaar geweest in gebed. We zijn nu intens dankbaar. Mooi wanneer mensen een deel van hun gaven en tijd willen investeren in de gemeente. Dat geldt natuurlijk ook voor velen buiten de kerkenraad. Er zijn veel mensen als vrijwilliger actief. Weet dat dit wordt gewaardeerd.

Zondagavond 21 januari staat in het teken van afscheid en aantreden van nieuwe kerkenraadsleden. We nemen dankbaar afscheid van zes mensen, die met name in de jaren dat de wijkgemeente vacant was en dat tegelijk alles door corona anders ging dan anders, hun taak en roeping hebben vervuld. Dank voor wat jullie deden.

Tot slot

Voor jullie allen een hartelijke groet. Mocht je mij nodig hebben, schroom niet dat aan te geven.
Michel van Heijningen

Overlijden

Op 25 november overleed op 85-jarige leeftijd mw. **Anna van der Kuijl – van Muijlwijk**. Op 9 december overleed in de leeftijd van 83 jaar mw.

Anna van de Merwe. Op 14 december overleed dhr. **Dirk den Boef**.

Hij is 84 jaar oud geworden. Op 16 december overleed **dhr. Arie van Dalen** in de leeftijd van 78 jaar. Wij denken aan de families en wensen hen veel troost en kracht toe in deze periode van rouw en verdriet. Jezus zegt: 'Ik ben de opstanding en het leven; wie in mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven' (Joh. 11:25).

Jeugd

Als gemeente zijn we gezegend met veel kinderen en jongeren in ons midden. Daar zijn we dankbaar voor! Wij willen hen graag betrekken en betrokken houden bij onze gemeente. Ze horen er helemaal bij. Een werkgroep is hiermee aan de slag gegaan en inmiddels hebben we een mooie gemeenteavond achter de rug. De werkgroep denkt na over het activiteitenaanbod voor de jeugd, de betrokkenheid van ouders en het inrichten van mooie ruimtes waar de jeugd elkaar kan ontmoeten. Hiervan houden wij u op de hoogte, maar in de tussentijd vragen wij om uw gebed: voor het werk van de commissie, voor de inzet van alle vrijwilligers en uiteraard het allermeeest voor onze jeugd.

Senioren Kerstviering

Woensdag 13 december waren we

met ruim 90 mensen in de Ichthuskerk voor de Kerstviering. Thema was dit keer 'Kerst vroeger en nu'. Hoe beleefde men vroeger kerst en hoe wordt er nu kerst gevierd? Dit werd uitgebeeld in een korte sketch waarin oma en haar kleindochter kerst van vroeger en nu vergeleken. Daaruit blijkt dat de manier van kerstvieren is veranderd, maar kerst zelf niet. De boodschap is dezelfde: het wonder van kerst, de geboorte van de Here Jezus. In Jezus kwam God zelf in de vorm van een mens naar de aarde, als onze Verlosser. Het Licht der wereld, We luisterden naar het Kerstevangelie en zongen mooie kerstliederen. Martin de Jong begeleidde ons op orgel en piano. Ds. Michel van Heijningen verzorgde de meditatie, er werd een mooi vrij kerstverhaal verteld en een gedicht voorgedragen. Vervolgens hebben we genoten van een heerlijk lopend buffet met als afsluiting een lekker ijsje. Onder het genot van al dit lekkers en een glaasje kon iedereen heerlijk bijkletsen. Het was een gezellige drukte. Iedereen vermaakte zich prima. Ds. Geurt-Jan Van Beek heeft de middag afgesloten met gebed.

Om vroeger een klein beetje terug te halen, werd na afloop iedereen getraakteerd op een tasje gevuld met een boekje en een sinaasappel. Het boekje is samengesteld door gemeenteleden met verhalen over kerst vroeger en nu. We mogen dankbaar terugkijken op een rijk gezegende middag.

“
*Jezus zegt: Wie klopt, die zal
worden opengedaan*

Een nieuw jaar!

Vandaag heeft u de eerste editie van 2024 van het blad SPRKND in handen. Het jaar is pas enkele dagen oud en ligt nog leeg en onbeschreven voor ons. We vragen ons af: wat zal dit jaar ons brengen aan lief en leed? Misschien een huwelijk, een geboorte van een (klein)kind, een verhuizing, een andere baan, een examen. Misschien gaat leed onze deur niet voorbij en moeten we afscheid gaan nemen van mensen waar we van houden. Om ons heen horen we van oorlogen, natuurrampen en terrorisme. Wat komt er terecht van al onze plannen en toekomst-dromen? Het kan ons ongerust en bang maken.

Pak dan de bijbel en lees daar in Psalm 91: "Roep je mij aan, Ik geef antwoord, in de nood zal ik bij je zijn." In de Bergrede staan de overbekende woorden: "Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer waard dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: ze zaaien niet en oogsten

niet en vullen geen voorraadschuren, het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Zijn jullie niet meer waard dan zij?" En verderop staat: "Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen last."

In dat geloof gaan we samen het nieuwe jaar in, wat het ook ons zal brengen. Weet u door God gedragen.

*Lenie van der Heide,
pastoraal ouderling*

'Samen smaakt naar meer'

Op zondag 14 januari hopen we in de Ontmoetingskerk een bijzondere maaltijd in wintersfeer te beleven: **Samen delen, samen eten**. Vanaf 17.00 uur is ieder die wil mee-eten hartelijk welkom. Om 17.30 uur gaan we aan tafel. Op het menu staat van alles wat de

gasten meebrengen om samen te delen, én een bordje soep vanuit de organisatie van deze Nieuwjaarsmaaltijd. **Graag aanmelden als u/jij erbij wilt zijn!** Kijk in de Nieuwsbrief van wijkgemeente De Brug.

Uit de gemeente

Jubilea

Het echtpaar **Gorter - van Schaijk** vierde op 6 december hun 61-jarig huwelijk. Op 16 december was het 40 jaar geleden dat **dhr. en mw. Meijer - Uittenbogaard** hun 40-jarig huwelijk vierden. **Dhr. en mw. Evenhuis - Bultema** mochten op 18 december vieren dat zij 60 jaar geleden elkaar het jawoord gaven. Vanuit wijkgemeente De Brug allen hartelijke felicitaties. Veel zegen op de verdere levensweg.

In Memoriam Christina Zanen - Louter 5 oktober 1929 - 14 november 2023

*Een moeder sterft altijd te vroeg,
al wordt ze nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als het niet meer gaat,
zij ziek wordt, moe en oud.
Dan bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt...*

Stien Zanen- Louter mocht een hoge leeftijd bereiken. En wat had ze nog altijd interesse in haar

kinderen, klein- en achterkleinkinderen, haar familie. Wat was ze nog actief bezig via telefoon en internet. Wat was het mooi dat in die laatste week zij allemaal dag en nacht dichtbij waren, bij hun moeder, oma, 'ouwe oma'. In de vroege morgen van 14 november is Stien Zanen – Louter thuisgehaald. Veilig in Jezus 'armen. Ze was weduwe van Gerrit Zanen, die in 2010 overleed. In de Dienst van Woord en Gebed op de begrafenis van Stien klonken lieve en persoonlijke herinneringen van haar allernaasten en familie en zochten we ook woorden van troost en vertrouwen bij Prediker en Psalm 4, een Avondlied van David waar die mooie woorden staan:

*'Ik kan gaan slapen zonder zorgen,
Want slapend kom ik bij U thuis
Alleen bij U ben ik geborgen,
Gij doet mij rusten tot de morgen
en wonen in een veilig huis.'*

Janny van Bockel

In memoriam Dirk de Ruiter

Op 23 november is, in de leeftijd van bijna 87 jaar, Dirk de Ruiter overleden. Hij woonde de laatste jaren van zijn leven in verpleeghuis Waerthove in Sliedrecht. Daarvoor woonde hij, samen met zijn vrouw Riet, vele jaren aan de Ruysdaellaan 5. Vele oudere Alblasserdammers kennen Dirk nog als de voormalige groepscommandant van de Rijkspolitie in Alblasserdam.

Dirk was een plichtsgetrouw mens, punctueel, ordelijk. Hij was een strenge politieman, een fijne collega. Hij was een lieve vader en opa. Riet en hij hebben genoten van vele goede pensioenjaren: vaak en ver fietsen, veel wandelen. Ze trokken er altijd op uit. Verdriet was er ook: de ziekte en later het overlijden van zoon Edwin, de dementie die hem steeds verder in de greep kreeg. Moeilijk. Geloven vond Dirk ingewikkeld.

Hij had vragen, veel vragen. Het verhaal van het geloof bleef altijd wat op afstand. Toch kon hij ook genieten van de liederen bij Nederland Zingt.

Op 29 november hebben we afscheid genomen van Dirk. In de aula van de begraafplaats hebben we het verhaal van de bruiloft in Kana gelezen, dat ook bij de huwelijksdienst van Riet en Dirk op 25 januari 1962 was gelezen. 'Ook Jezus was ter bruiloft genodigd...' Hij is nooit meer weggegaan. Verborgen aanwezig. Dichtbij. Ook bij mensen die zelf liever wat op afstand blijven. We hebben Dirk toevertrouwd aan de goede handen van de altijd trouwe God.

Wij wensen Riet, de kinderen en kleinkinderen, de troostende nabijheid van die God toe.

ds. Hans van Walsum

Stille hulp

Bepaalde taken die de diakenen uitvoeren zijn voor iedereen zichtbaar. We zien de diakenen bijvoorbeeld iedere zondag collecteren. Ook helpen zij bij de bediening van het Heilig Avondmaal. Als er ergens praktische hulp nodig is, wordt er op hen een beroep gedaan, vaak ook bijgestaan door behulpzame gemeenteleden. En zo hoort het ook. De diakenen mogen de gemeenteleden stimuleren, mensen in contact brengen met elkaar en erop toezien dat niemand iets tekort komt. Zo zijn we naar lichaam en ziel gemeente van Jezus Christus.

Maar er zijn ook taken die niet zichtbaar zijn voor anderen maar wel degelijk worden uitgevoerd door de diakenen. Het gaat dan om bepaalde hulp die in stilte wordt gegeven en dus niet openbaar. Het gaat dan meestal om hulp aan mensen die financiële zorgen kennen of andere moeilijkheden. Ja, dat komt ook in onze gemeente voor. Het is er ook altijd al geweest. Het principe waarvoor het diakenambt werd ingesteld is daarom ook nog steeds actueel. Het is voor God zelfs zo'n belangrijk onderdeel van Zijn gemeente, het nieuwe Koninkrijk, dat er al

vrij snel naast de apostelen ook diakenen werden aangesteld. Niemand mag iets tekort komen of worden achtergesteld, daar staat Hijzelf voor in. Om ons daar steeds weer aan te herinneren zal er vanaf dit jaar voor het doel stille hulp apart worden gecollecteerd. De reserves waren achterliggende jaren voldoende waardoor dat toen tijdelijk niet is gebeurd. Nu dus weer wel en dit geld zal speciaal worden bestemd voor de eigen gemeenteleden in nood.

Collegevergadering

In november van vorig jaar zijn door de Algemene Kerkenraad het collecterooster en de begroting voor het jaar 2024 weer vastgesteld.

Nieuwe ambtsdragers

Het begin van een nieuw jaar betekent ook dat er verschillende diakenen zullen aftreden. In de Ichthuskerk zijn dat Arie van Vliet en David Krijgsman. In de Grote Kerk zijn dat Co-Mattijn Schuurman, Jaap Euser en Matthijs van den Berg. In De Brug is vorig jaar Jacolien Bultema al afgetreden. We willen hen ook vanaf hier bedanken voor alle inzet. We zeggen het vaak met een glimlach tegen elkaar: 'eens een diaken, altijd een diaken'.

Verder mogen we ook al enkele nieuwe diakenen in het college welkom heten: Cor Boom uit de Ichthuskerk en Mark van Vliet, Maurizio Crisci en Leendert-Jan den Hartog uit de Grote Kerk. Wij wensen hen een goede tijd in ons midden.

Tenslotte

Zelf zal ik dus ook aftreden en ben dankbaar dat ik een aantal jaren als voorzitter samen met het Dagelijks Bestuur leiding mocht geven aan het enthousiaste team van diakenen. Eerst nog als Hervormde gemeente Alblasserdam en later als PGA. Op één van de laatste vergaderingen hoorde ik een diaken zeggen: 'Ik voel mij geen diaken van een bepaalde wijk, maar diaken voor heel de gemeente.' Dat tekent precies de goede sfeer, samenwerking en betrokkenheid die we mogen hebben met elkaar.

Het diaconale werk is een roeping en komt het meest tot zijn recht wanneer de geholpene zich aan God leert verbinden, en zich meer en meer zal toevertrouwen aan Hem die alle dingen schenkt. Zie, Hij maakt alle dingen nieuw!

Matthijs van den Berg
voorzitter

De Z van Zegen

TEKST: DIRK DE JONG

Bij het woord 'zegen' denk ik aan de zegen die over ons wordt uitgesproken voor het verlaten van de kerk: 'De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen.' (2 Kor. 13: 13)

Het is elke zondag een geschenk waarvan je de diepte eigenlijk niet kan beseffen. God wil zich, door zijn genade, liefde en nabijheid te schenken, met heel zijn drie-enig wezen aan ons verbinden. Het doet me denken aan de onverdiende liefde van de vader voor de verloren zoon(s). We ontvangen de zegen; we hoeven er niets voor te doen: wat een zegen!

Voordat de zegen uitgesproken wordt, klinkt de zin: 'Ga dan heen in vrede en ontvang de zegen van de Heer.' Ik moet eerlijk zeggen dat het 'Ga dan heen in vrede' mij altijd in de oren klonk als een geruststelling: we kunnen met een vredig gemoed van hier gaan, want de zegen van de Heer is met ons. Maar toen ik 2 Korintiërs 13 vers 11 erop nasloeg, besepte ik me dat dat waarschijnlijk toch wat anders ligt. Paulus schrijft aan zijn lezers dat ze hun leven moeten beteren, vermaningen ter harte moeten nemen, eensgezind moeten zijn en moeten leven in vrede. En dan? ...Dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn. In het 'Ga dan heen in vrede en ontvang de zegen van de Heer' zit blijkbaar een opdracht. Bijna een voorwaarde. Dit legt mijn inziens het verlangen naar en de

noodzakelijkheid van de zegen bloot. Het is namelijk moeilijk om in vrede onze weg te gaan... Verlang je daar wel naar? Ontvang dan de zegen en laat je vullen met de genade, liefde en gemeenschap van God. Dan kun je gaan in vrede en tot zegen zijn.

Een nieuw jaar ligt voor ons. Zoals de zegen met ons meegaat de nieuwe week in, zo ontvangen we de zegen van God ook voor het nieuwe jaar. Laten we, gesterkt door 'de HEERE die Zijn aangezicht over ons doet lichten en ons genadig is,' ons voornemen om dit jaar elke dag 'heen te gaan in vrede.'

De HEERE zegene u, en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig!

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede!

(Num. 6: 24-26)

Algemene berichten

MEDEDELINGEN | BERICHTEN

Van de hoofdredacteur

Het nieuwe jaar is begonnen; alweer de vijfde jaargang van SPRKND. Op deze plaats wil ik nog even alle mensen bedanken die er ook in het afgelopen jaar weer voor hebben gezorgd dat er elke maand een mooi en hopelijk inspirerend kerkmagazine bij u in de brievenbus belandde. Dank aan de (wijk) redactieleden, schrijvers, fotografen, Drukkerij Verloop, mensen van de administratie en distributie en niet in de laatste plaats de vele tientallen bezorgers.

Mark den Boer, hoofdredacteur
SPRKND

Interkerkelijke vrouwenochtend Alblasserdam 2024

Op woensdagmorgen 17 januari 2024 hopen we in de Ichthuskerk (Scheldeplein 2, Alblasserdam) de 19e Interkerkelijke Vrouwenochtend (IVO) te houden. De spreker is Annemarie van Heijningen uit Alblasserdam. Annemarie is schrijfster van verschillende boeken en heeft een column in het Nederlands Dagblad.

Het onderwerp van deze ochtend is: 'Verbinding.' Vragen die in de lezing aan de orde komen zijn: 'Hoe verhouden we ons tot het

leven?' 'Hoe kunnen we de ander zoeken op een niveau van kwetsbaarheid?' 'Durven we alles tegen God te zeggen wat we op ons hart hebben?'

Muziekgroep 2Serve verzorgt de muzikale medewerking.

De kerk is open vanaf 09.00 uur.
De ochtend begint om 09.30 uur.

Er is crèche aanwezig.

Deze ochtend wordt voorbereid door vertegenwoordigsters uit 5 verschillende kerk- en geloofsge-nootschappen in Alblasserdam. Een samenwerking waar we dankbaar voor zijn.

Het belooft een mooie ochtend te gaan worden. Na afloop van de ochtend is er gelegenheid voor koffie en gesprek en zijn er diverse kraampjes met spullen waar wij vrouwen blij van worden. Noteer deze datum dus alvast in uw/jouw agenda.

Info bij Sophie van der Klooster;
tel.nr. 06-46513651

Jezus, waarom?

TEKST: ANDRÉ GROENENDIJK

Dit boek vindt zijn oorsprong op een feestje in Bloemendaal, waar Bas Ragas (acteur en schrijver) in gesprek raakt met Ad van Nieuwpoort, die predikant blijkt te zijn. Ragas heeft een Rooms-katholieke opvatting genoten, is altijd vaag religieus gebleven, maar raakt na het luisteren van de preken van Van Nieuwpoort steeds meer gefascineerd door de Bijbel. Hij besluit, met de predikant als gids, op ontdekkingsstocht te gaan in de vreemde wereld van de Bijbel. Dit boek is daarvan het resultaat.

Stapje voor stapje neemt Ragas de lezer mee in zijn zoektocht. Die begint in het Oude Testament, en dan met name de eerste vijf boeken (de Tora). Ragas heeft (geïnspireerd door Van Nieuwpoort) een scherp oog voor de vertelkunst die in deze verhalen verborgen ligt. In die verhalen, zo ontdekt hij, licht iets van God op. Tot iedere generatie spreken die verhalen opnieuw: over ruzie en vergeving, over ongeloof en vertrouwen, over slavernij en bevrijding. In het tweede deel van het boek komt het Nieuwe Testament aan bod, waarin Ragas zich voornamelijk richt op de vier evangeliën. De verhalen die daar verteld worden blijken helemaal in het verlengde te liggen van de verhalen uit het Oude Testament.

Hoewel de uitleg van Ragas misschien iets liberaler is dan de (orthodoxe) lezer gewend is, weet hij de verhalen knap tot leven te wekken, ook voor de 'geoeffende' bijbellezer. Uit zijn aandacht voor de kunstige vertellingen spreekt een liefde voor de tekst die aanstekelijk is. Het boek doet je ook weer beseffen hoe door en door Joods het Nieuwe Testament is. Kortom, een mooie introductie voor iemand die nog niets van de Bijbel weet, maar ook zeer waardevol voor meer ervaren lezers.

“
*Een mooie
introductie voor
iemand die nog
niets van de
Bijbel weet, maar
ook zeer waardevol
voor meer ervaren
lezers*

Jezus, waarom?
Een ontdekkingsreis door
de Bijbel
Bas Ragas
Uitgeverij Prometheus
224 pagina's
Prijs: 22,99 euro

Contactgegevens

PGA EN WIJKGEMEENTEN

Protestantse Gemeente
Alblasserdam

Colofon

Kerkmagazine SPRKND is een uitgave van de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Alblasserdam en verschijnt 11 keer per jaar.

Oplage: 2.175

Vormgeving en druk Verloop drukkerij - Alblasserdam

Coverfoto Shutterstock

Redactie Mark den Boer (hoofd- en eindredactie), Rian Vogel, Judith Versluis, Joke Veerman, Antje Kieviet, Martin de Jong (tekstcorrectie), André Groenendijk, Willeke de Gruijter.

Emailadres redactie

redactie@pknalblasserdam.nl

Bezorging Het magazine wordt bezorgd op het huisadres van alle leden van de Protestantse Gemeente Alblasserdam.

Administratie bezorging

info@pknalblasserdam.nl

t 078-6917853

Rekeningnummer

NL45 RABO 0373 7148 31 t.n.v.
CvK Protestantse Gemeente
Alblasserdam inz. SPRKND

PGA

Algemene Kerkenraad

voorzitter: Kees Brinkman

t 06-3489 6787

e cbrinkman@solcon.nl

scriba: Ad Schinkelshoek

t 06-4248 7387

e ak@kerkenpad.nl

College van kerkrentmeesters

voorzitter: Sjoerd Veerman

t 06-2397 4997

e svj@xs4all.nl

secretaris: Jurjen Berends

t 06-5348 2226

e jberends@pga-alblasserdam.nl

Wijkgemeenten

Grote Kerk

Bezoekadres: Cortgene 8,
2951 ED Alblasserdam

predikant: ds. R.W. van Mourik,
Cortgene 6, 2951 ED Alblasserdam,

t 078-6454379

e predikant.wijk1@kerkenpad.nl

scriba: Paulus-Jan Kieviet,
Polderstraat 112, 2952 AN Alblasserdam,

t 078-6912500,

e scriba.wijk1@kerkenpad.nl

Team beheer Damsteen,
coördinator Gré de Kloe

t 06-40328828

e verenigingsgebouw@kerkenpad.nl

Ichthuskerk

Bezoekadres: Scheldeplein 2,
2953 EV Alblasserdam,

t 078-6915705

predikant: ds. M. van Heijningen
Mesdaglaan 33,
2951 PH Alblasserdam

t 078-7854666

e m.vanheijningen@filternet.nl

College van diakenen

voorzitter: Matthijs van den Berg,

t 06-5176 6252,

e mtjvdberg@gmail.com

Secretaris: Ria van den Bogaard

t 06-2453 1119

e diaconie@kerkenpad.nl

Bijdragenadministratie

Kees Visser

t 078-785 3862 of 06-1365 5308

e bijdragenadm.pga@gmail.com

Ledenadministratie

Jan Vonk

t 078-691 7581 of 06-2433 1440

e ledenadmin.hg@gmail.com

scriba: Jeroen van Beest

IJsvogel 7, 2953 GC Alblasserdam

t 06-2203 3458

e scriba.wijk2@kerkenpad.nl

De Brug

Bezoekadressen: Havenkerk
(tijdelijk in gebruik voor opvang
vluchtelingen Oekraïne)

Ieplan 9,

2951 CB Alblasserdam

t 078-6912960

Ontmoetingskerk

Blokweerweg 75,

2954 PC Alblasserdam

t 078-6919417

predikant:

ds. Rob Fechner (ambulant predikant)

t 06-51504692

e domineefechner@live.nl

Scriba: Hennie van Tienhoven

Kraanbaan 128,

2951 JG Alblasserdam

t 078-8880526

e scriba@ontmoetingskerkalblasserdam.nl

Welkom in onze kerkdiensten

Zondag 7 januari

Grote Kerk

09.30 uur ds. A. van Vuuren, Capelle
aan den IJssel
18.00 uur ds. R.W. van Mourik

Ichthuskerk

09.30 uur ds. J. Smit, Katwijk aan Zee
18.00 uur ds. J.H. Reijm, Rotterdam-
Hillegersberg

De Brug Ontmoetingskerk

09.30 uur dhr. G.J. de Haan,
Sliedrecht

Zondag 14 januari

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik
18.00 uur dr. H. van den Belt,
Woudenberg

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen,
doopdienst
18.00 uur ds. J. Alblas, Katwijk aan
Zee

De Brug Ontmoetingskerk

09.30 uur ds. W. Terlouw, Viering
Heilig Avondmaal
17.00 uur Stilteviering in de
Elthetokerk

Zondag 21 januari

Grote Kerk

09.30 uur ds. F. Hoek, Schoonhoven
18.00 uur ds. R.W. van Mourik

Ichthuskerk

09.30 uur ds. F.J. van Harten,
Scheveningen
18.00 uur ds. M. van Heijningen,
bevestiging ambtsdragers

De Brug Ontmoetingskerk

09.30 uur mw. ds. R. Agterhuis,
Ottoland

Zondag 28 januari

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik,
Voorbereiding Heilig
Avondmaal
18.00 uur ds. A.de Lange, Nieuw-
Lekkerland

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen,
Voorbereiding Heilig
Avondmaal
18.00 uur ds. M.H. Vastenhout,
Sliedrecht

De Brug Ontmoetingskerk

09.30 uur mw. ds. A. Driebergen,
Noordeloos, bevestiging
ambtsdragers

Zondag 4 februari

Grote Kerk

09.30 uur ds. R.W. van Mourik,
Bediening Heilig Avondmaal
18.00 uur ds. R.W. van Mourik,
Dankzegging Heilig
Avondmaal

Ichthuskerk

09.30 uur ds. M. van Heijningen, Heilig
Avondmaal
18.00 uur ds. M. van Heijningen, Heilig
Avondmaal en Dankzegging

De Brug Ontmoetingskerk

09.30 uur mw. L. van Houtum-Boon,
jeugddienst

Leef geduldig

TEKST: JAN VAN WIJNGAARDEN

Wees daarom geduldig broeders, [en zusters] tot de komst van de Heere. (Jacobus 5 : 7a)

Een nieuw jaar is begonnen. Hoe heeft u de jaarwisseling beleefd? Hoe kijkt u naar de toekomst? Wat zijn uw verwachtingen? Het zijn vragen die zich aan het begin van een nieuw jaar aan je op kunnen dringen. De één is hoopvol, een ander ziet de toekomst met grote zorgen tegemoet. Weer een ander zegt: 'Ik zie het wel.'

Jacobus roept met het oog op de toekomst vooral geduldig te zijn. 'Geduldig zijn?', zult u misschien zeggen, 'Geduldig zijn? Moet je eens om je heen kijken.' De wereld staat in brand. Mensen hebben geen bed en slapen op de grond of zelfs buiten. Ook in ons eigen land. Er is zoveel boosheid, zoveel verdriet, zoveel leed. Daar moet wat aan gedaan worden, dus handen uit de mouwen! Echt? Ja, zeker wel, onze handen moeten, nee, mogen we uit de mouwen steken, juist omdat we mogen weten van een toekomst met de Heere Jezus! Als Hij komt op de wolken zal Hij alles nieuw maken. Maar tot die tijd worden we geroepen het leven te leven, eenieder op zijn eigen plek en in zijn eigen situatie. Daarbij mogen we onze medemens tot een hand en een voet zijn. We doen dat terwijl we geduldig wachten op die grote toekomst. Want eens komt de dag, dat ik Hem ontmoeten mag. Geen dag, geen jaar, maar tot in eeuwigheid. En dat dankzij het werk van Zijn Zoon!

(s)prknd.

WIJK